

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem se sídlem Šumperk, nám. Míru 9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 8. 2007, č. j. 22 Ca 21/2006 - 54, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 73/2009, proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Elišce Cihlářové, JUDr. Ludmile Valentové a JUDr. Lence Matyášové, Ph.D.,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Eliška Cihlářová **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 73/2009.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 8. 2007, č. j. 22 Ca 21/2006 - 54, rozhodl o zamítnutí žaloby, kterou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2006, č. j. MSK 6217/2006-OM/07/05, ve věci opravy údajů zapsaných v matriční knize narozených.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla věc přeložena k rozhodnutí, poučil účastníky řízení, že v dané věci bude podle rozvrhu práce rozhodovat sedmý senát ve složení JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Karel Šimka a JUDr. Jaroslav Hubáček a že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců pátého senátu, kterými jsou JUDr. Ludmila Valentová, JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D. a JUDr. Jakub Camrda, Ph.D. Současně je poučil, že mají-li za to, že některý z uvedených soudců je vyloučen z projednávání a rozhodování věci pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, mohou namítnout jeho podjatost ve lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na toto poučení reagoval stěžovatel obtížně čitelným podáním ze dne 13. 11. 2009, v němž požadoval vyloučení soudkyň JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., a to z důvodu jejich předchozího působení na Krajském soudu v Ostravě (JUDr. Eliška Cihlářová), na Vrchním soudu v Olomouci (JUDr. Ludmila Valentová) a na blíže neoznačeném soudu v Praze (JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.). Jmenované soudkyně měly (bez bližšího upřesnění) stěžovatele *podvést*. Z těchto důvodů je stěžovatel přesvědčen, že jsou dány důvody k pochybnostem o nepodjatosti jmenovaných soudkyň. Dále stěžovatel

upozornil na to, že *ve stejné věci a ve věci samé* je na zdejší soudě podána *stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze, proti Ministerstvu vnitra*. Stěžovatel odkázal zdejší soud na ustanovení § 39 odst. 1 a § 64 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a na ustanovení § 103, § 83 odst. 1, 2 písm. d) občanského soudního řádu. Závěrem stěžovatel žádal zdejší soud, aby podle čl. 3, čl. 4, čl. 10 a čl. 96 odst. 2 Ústavy a čl. 1, čl. 3 odst. 3, čl. 10 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nařídil jednání a provedl dokazování.

K námitce podjatosti se vyjádřila soudkyně JUDr. Eliška Cihlářová. Uvedla, že se stěžovatelem přišla do styku jako s účastníkem řízení v průběhu 90. let, kdy vykonávala funkci předsedkyně senátu 22 Ca u Krajského soudu v Ostravě. Tento senát rozhodoval v souladu s rozvrhem práce o podáních stěžovatele. Na bližší okolnosti stěžovatelových případů si JUDr. Eliška Cihlářová pro odstup času nepamatuje. Nejsou jí ani známy žádné okolnosti, které by mohly být důvodem její podjatosti. Ostatní soudkyně se k námitce podjatosti nevyjádřily.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon příslušnost soudu (příslušnému soudnímu oddělení, senátu) stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze tak jen výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Stěžovatel v rozporu s ustanovením § 8 odst. 5 s. ř. s. neuvedl žádný relevantní důvod podjatosti a omezil se pouze na ne zcela srozumitelné konstatování, že byl jmenovanými soudkyněmi *podveden* (patrně při jejich působení na jiných soudních instancích). Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o právně totožnou věc. Podílem na předcházejícím soudním řízení je například situace, kdy se soudce podílel na rozhodování věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak. Taková situace však v dané věci nenastala a výslovně není ani namítána. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo vyjádřeno, že *předchozím soudním řízením* není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Pokud jde o tvrzený *podvod*, jehož se soudkyně měly vůči stěžovateli dopustit, není jeho podstata nijak objasněna, a tedy nelze z takto nekonkrétně formulované (a ve své podstatě toliko difamující) námítky vyvodit jakýkoli závěr. Nejvyšší správní soud se proto omezuje na zjištění vyplývající z vyjádření JUDr. Elišky Cihlářové, která popírá jakýkoli vztah ke stěžovateli či k projednávané věci. Vzhledem k výše uvedenému není návrh stěžovatele na vyloučení soudkyně JUDr. Elišky Cihlářové z projednávání a rozhodování věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 7 As 73/2009 důvodný.

Námitkou podjatosti soudkyní JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval, neboť jmenované soudkyně jsou toliko určeny k zastupování soudců sedmého senátu v případech překážek bránících jim v rozhodování; sama tato skutečnost však ještě neznamená, že se budou jakkoli na rozhodování v této věci podílet. Pokud by tato situace nastala, bude o námitce podjatosti vztahující se k jejich osobě rozhodnuto samostatně.

Co se týče návrhu stěžovatele, aby bylo ve věci projednání námitky podjatosti nařízeno zdejším soudem ústní jednání a provedeno dokazování, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ustanovení § 8 s. ř. s. nařízení ústního jednání při projednání námitky podjatosti nepředpokládá. Ustanovení § 109 odst. 1, věty druhé s. ř. s., dle kterého *považuje-li to za vhodné, nebo provádí-li dokazování, nařídí (NSS) k projednání kasační stížnosti jednání* pak na danou věc nedopadá, neboť se týká toliko řízení o kasační stížnosti. V principu aplikovatelné ustanovení § 51 s. ř. s., upravující situace, kdy je soud povinen nařídít ústní jednání, se týká toliko rozhodování soudu *ve věci samé*. Rozhodování o námitce podjatosti však není rozhodováním ve věci samé, ale pouze o procesní otázce, která vyvstala v průběhu řízení. Na nařízení ústního jednání v dané věci tak není právní nárok, i když *a priori* Nejvyšší správní soud ani tuto možnost zcela nevylučuje. V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud potřebu nařízení ústního jednání nespatřuje, a to i proto, že stěžovatel nevznesl na podporu svých (značně neurčitých) tvrzení žádné konkrétní důkazní návrhy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu